

MATEUSZ JANUSZ IŻYCKI



Official Number	P-1282
Rank	polski: gen.bryg.pil. brytyjski: A/Cdr
Date of birth	1898-02-22
Date of death	1952-02-12
Cemetery	Londyn, Chestnut Ave - Northwood Cemetery Wsp. 51.601721, -0.417714
Grave	
Photo of grave	
Country	Wielka Brytania
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Zdj. portret.: Jan S. Potocki
pl.wikipedia.org/wiki/Mateusz_Lzycki

Mateusz Lzycki urodził nad Morzem Czarnym w Odessie 22 lutego 1898 r. Pierwsze nauki pobierał w domu rodzinnym. Następnie uczył się w Warszawie i okolicach Jarosławia. W czasie nauki wstąpił do Drużyny Strzelca. Z tego przeszedł do Polskiej Organizacji Wojskowej. Po maturze rozpoczął studia w Moskwie. Co nie przeszkadzało, że został powołany do wojska. Jako poddany cara odbył ją w jego armii. Od stycznia 1918 r. służył w pułku ułanów Korpusu Polskiego. Było to możliwe w wyniku ustępstw cara Rosji na rzecz Polaków. Władca potrzebował mięsa armatniego. W listopadzie 1918 r. wstąpił już w Warszawie do Legii Akademickiej. Rozbrajał żołnierzy niemieckich na ulicach miasta. Uczestniczył w walkach z Ukraińcami o polskość Lwowa. Odbył kurs oficerski w Centralnej Szkole Kawalerii w Grudziądzu. Po ukończeniu tego pozostał w murach szkoły jako instruktor. Na początku stycznia 1922 r. znalazł się w Adiutanturze Generalnej Naczelnika Państwa. Został przybocznym adiutantem marszałka Polski. W latach 1922 - 1924 r. odbył kurs w Wyższej Szkole Wojennej. Po ukończeniu otrzymał przydział do Biura Ścisłej Rady Wojennej. Z tej trafił do lotnictwa. Objął dowodzenie eskadrą w syrenim grodzie. Na rok został przeniesiony w stan nieczynny. Wiązało to się z pracą w dyplomacji. Był polskim attache lotniczym w Turcji. Po powrocie z placówki wrócił do lotnictwa. Objął dowodzenie eskadrą w Krakowie. Z pod Wawelu został przeniesiony do Poznania. Z grodu nad Wartą trafił do Dębina. W Szkole Orłąt został kierownikiem działu taktyki. Dwa lata (1935 - 1937) dowodził dywizjonem w jednym z pułków lotniczych. Następnie pozostawał wykładowcą i zastępcą komendanta Wyższej Szkoły Lotniczej przy Wyższej Szkole Wojennej w syrenim grodzie. Z chwilą wybuchu II wojny dowodził lotnictwem i obroną przeciwlotniczą dwóch armii ("Łódź" i "Warszawa"). Nocą z 25 na 26 września 1939 r. opuścił obleżone przez wojska hitlerowskie miasto nad Wisłą. Leciał w charakterze "pasażera" samolotem pilotowanym przez majora Wyrwickiego z ostrzeliwanego lotniska na Polu Mokotowskim. Następnie przez Węgry dotarł do sojuszniczej Francji. Gdy ta kapitulowała kierował ewakuacją polskich lotników do Wielkiej Brytanii. Następnie samemu przedostał się do Afryki. W lipcu 1940 r. objął dowodzenie Polskim Oddziałem Transportowym. Z tego stanowiska został delegatem Inspektora Polskich Sił Powietrznych na Środkowym Wschodzie. Rozkazem wydanym przez Naczelnego Wodza otrzymał mianowanie na Inspektorem Polskich Sił Powietrznych. Pełnił tę funkcję do stycznia 1947 r. Nie wrócił do wyzwolonej Polski. Po demobilizacji wyjechał do Argentyny. Z tej ze względu na stan zdrowia przeniósł się do Wielkiej Brytanii. Na leczenie wyjechał do Francji. Tam zmarł 12 lutego 1952 r.

Opracowanie: Konrad RYDOŁOWSKI